

Wtorek, 25 października 2011 r.

100. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podczas udzielania wsparcia na rzecz sportu i rekreacji osób niepełnosprawnych unikały różnicowania w określaniu niepełnosprawności, i wzywa Radę do niestawiania w wysiłkach, przypominając, że Komitet Ministrów Rady Europy obiecał w 1986 r. wspierać uprawianie sportu przez osoby niepełnosprawne;

101. wzywa Komisję i Radę do poprawy dostępu osób niepełnosprawnych w dziedzinie praw autorskich, w tym zwiększonej wymiany najlepszych praktyk, do wspierania rozwoju optymalnych form współpracy i do dopilnowania tego, by usługodawcy przestrzegali odpowiednich, wspólnych i obowiązkowych wymogów wobec osób niepełnosprawnych, ze szczególnym uwzględnieniem osób z zaburzeniami wzroku;

102. podkreśla, że zgodnie z duchem konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych dyrektywa 2005/29/WE w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych – szczególnie przepis dotyczący zaniechań wprowadzających w błąd – odnosi się również do osób niepełnosprawnych;

103. wzywa Komisję i Radę do podjęcia działań na podstawie praktyki i doświadczenia Parlamentu Europejskiego na rzecz likwidacji barier w technologiach informacyjno-komunikacyjnych dla osób niesłyszących, zgodnie z decyzjami Parlamentu z 1988 i 1998 r., oraz do przedstawiania corocznego sprawozdania w tej sprawie zainteresowanym posłom do Parlamentu Europejskiego;

104. wzywa Komisję do opracowania analizy, z uwzględnieniem sytuacji osób z zaburzeniami wzroku, dotyczącej cech wyświetlaczy elektronicznych (interfejsu) urządzeń przemysłowych i domowych oraz alternatywnych, równoważnych rozwiązań informacyjnych dla osób niewidomych, a także do przedstawienia konkretnych wniosków ustawodawczych;

105. wzywa państwa członkowskie do uznania języka migowego za język urzędowy w państwach członkowskich UE; zaznacza, że zgodnie z deklaracją brukselską z dnia 19 listopada 2010 r. państwa członkowskie powinny zatem podejmować działania na rzecz uznania tego języka za język urzędowy;

106. wzywa Komisję do zwracania uwagi na uwzględnianie interesów osób niepełnosprawnych zgodnie z milenijnymi celami rozwoju ONZ podczas udzielania wsparcia na rzecz stosunków międzynarodowych i rozwoju;

*

* *

107. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Modernizacja polityki UE w dziedzinie zamówień publicznych

P7_TA(2011)0454

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r. w sprawie modernizacji zamówień publicznych (2011/2048(INI))

(2013/C 131 E/03)

Parlament Europejski,

— uwzględniając dyrektywy 2004/18/WE i 2004/17/WE w sprawie procedur udzielania zamówień publicznych ⁽¹⁾ oraz dyrektywę 2007/66/WE w sprawie procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 31.

Wtorek, 25 października 2011 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2010/48/WE w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych ⁽¹⁾, która weszła w życie w dniu 22 stycznia 2011 r. i w której dyrektywy dotyczące procedur udzielania zamówień publicznych określa się jako „akty wspólnotowe odnoszące się do spraw regulowanych konwencją”,
- uwzględniając Porozumienie WTO w sprawie zamówień publicznych z dnia 15 kwietnia 1994 r.,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza jej art. 26 (Integracja osób niepełnosprawnych),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie równego dostępu do rynków sektora publicznego w UE i państwach trzecich ⁽²⁾,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji w sprawie modernizacji polityki UE w dziedzinie zamówień publicznych (COM(2011)0015),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji w sprawie szerszego stosowania e-zamówień w UE (COM(2010)0571),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie jednolitego rynku sprzyjającego przedsiębiorstwom i wzrostowi gospodarczemu ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie zmian w procedurze udzielania zamówień publicznych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie zamówień przedkomercyjnych: wspieranie innowacyjności w celu zapewnienia trwałości i wysokiej jakości usług publicznych w Europie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej” (COM(2010)0543),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku. W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności. 50 propozycji na rzecz wspólnej poprawy rynku pracy, przedsiębiorczości i wymiany” (COM(2010)0608),
- uwzględniając sprawozdanie prof. Maria Montiego z dnia 9 maja 2010 r. zatytułowane „Nowa strategia dla jednolitego rynku”,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji SEC(2010)1214,
- uwzględniając sprawozdanie na temat oceny dostępu MŚP do rynku zamówień publicznych w UE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zamówienia publiczne na rzecz poprawy stanu środowiska” (COM(2008)0400),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę” – Program „Small Business Act” dla Europy (COM(2008)0394),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Projekt przewodni strategii Europa 2020. Unia innowacji” (COM(2010)0546),

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0233.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0146.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 38.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 10.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

Wtorek, 25 października 2011 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dni 11-12 maja 2011 r. na temat zielonej księgi w sprawie modernizacji polityki UE w dziedzinie zamówień publicznych – w kierunku zwiększenia skuteczności europejskiego rynku,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 13 lipca 2011 r. na temat zielonej księgi w sprawie modernizacji polityki UE w dziedzinie zamówień publicznych – w kierunku zwiększenia skuteczności europejskiego rynku,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 13 lipca 2011 r. na temat zielonej księgi w sprawie szerszego stosowania e-zamówień w UE,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0326/2011),
 - A. mając na uwadze, że prawidłowo funkcjonujący rynek zamówień publicznych UE jest najważniejszym czynnikiem wzrostu i fundamentem jednolitego rynku, a ponadto ma podstawowe znaczenie dla stymulowania konkurencji i innowacji oraz dla sprostania szybko pojawiającym się wyzwaniom w zakresie środowiska i publicznej polityki społecznej, a także zajęcia się kwestiami związanymi z jakością pracy, z uwzględnieniem odpowiedniego wynagrodzenia, równości, spójności społecznej i włączenia społecznego, przy jednoczesnym osiągnięciu optymalnej wartości dla obywateli, przedsiębiorstw i podatników;
 - B. mając na uwadze, że europejskie przepisy dotyczące zamówień publicznych w znacznym stopniu przyczyniły się do większej przejrzystości i równego traktowania, do zwalczania korupcji oraz do profesjonalizacji procesu udzielania zamówień;
 - C. mając na uwadze, że ze względu na obecny kontekst gospodarczy bardziej niż kiedykolwiek istotne jest zapewnienie optymalnej efektywności wydatków publicznych, z jednoczesnym możliwie największym ograniczeniem kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa, i że lepsze funkcjonowanie rynku zamówień przyczyniłoby się do osiągnięcia obu tych celów;
 1. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji i szeroko zakrojony proces konsultacji jako punkt wyjścia dla przeglądu dyrektyw dotyczących procedur udzielania zamówień publicznych zgodnie z postanowieniami Traktatu z Lizbony, orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i zmienionymi zasadami pomocy państwa;
 2. zwraca uwagę, że pomimo iż przeprowadzony w 2004 r. przegląd unijnych dyrektyw dotyczących procedur udzielania zamówień publicznych doprowadził do korzystnego dalszego rozwoju jednolitego rynku zamówień publicznych, po kilku latach od transpozycji dyrektyw 2004/17/WE i 2004/18/WE do prawa krajowego należy dokonać oceny, czy konieczne będzie zoptymalizowanie i doprecyzowanie tych dyrektyw w celu wyeliminowania braków, które uwidoczniły się w praktyce; podkreśla, że wiele podmiotów zainteresowanych postrzega przepisy dotyczące zamówień publicznych jako bardzo złożone, co prowadzi do kosztownych i uciążliwych procedur administracyjnych dotyczących zgodności; ubolewa nad częstymi przypadkami niewłaściwej transpozycji przepisów do ustawodawstwa krajowego oraz nad niewystarczającymi działaniami szkoleniowymi; wzywa Komisję do zaproponowania znacznego uproszczenia i konsolidacji tych zasad oraz do dodania wyjaśnień tam, gdzie jest to konieczne; podkreśla ponadto, że zwiększone wykorzystanie ICT musi obecnie odgrywać kluczową rolę w zmniejszaniu obciążeń administracyjnych i kosztów oraz że różnorodne inicjatywy europejskie dotyczące elektronicznych zamówień publicznych i handlu elektronicznego należy odpowiednio dostosować do reformy przepisów dotyczących zamówień publicznych;
 3. wzywa do jednoznacznego wskazania w dyrektywach, że ich postanowienia w żaden sposób nie uniemożliwiają żadnemu państwu przestrzegania przepisów konwencji MOP nr C94; wzywa Komisję, aby zachęcała wszystkie państwa członkowskie do przestrzegania tej konwencji; podkreśla, że skuteczne funkcjonowanie zrównoważonych zamówień publicznych wymaga jasnych i jednoznacznych przepisów unijnych precyzyjnie określających ramy ustawodawstwa państw członkowskich i zasady ich wdrażania;

Wtorek, 25 października 2011 r.

Zadanie pierwsze: zwiększenie jasności prawnej

4. zwraca się o wyjaśnienie zakresu dyrektyw; zauważa, że głównym celem zamówień publicznych jest zakup przez władze publiczne towarów, prac i usług w celu zaspokojenia potrzeb obywateli oraz zapewnienia skutecznego wykorzystania środków publicznych; zauważa, że musi istnieć bezpośrednia korzyść dla instytucji zamawiającej, aby procedura została uznana za zamówienie publiczne;

5. wzywa do wyjaśnienia definicji zawartych w dyrektywach – na przykład definicji „podmiotu prawa publicznego” – zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości i bez ograniczania zakresu unijnych przepisów dotyczących zamówień publicznych;

6. przypomina o swojej rezolucji z maja 2010 r. w sprawie ostatnich zmian w dziedzinie zamówień publicznych, w której uwzględnione zostało orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, oraz że współpraca publiczno-publiczna nie jest przedmiotem przepisów dotyczących zamówień publicznych, dopóki spełnione są następujące kryteria: jeśli celem partnerstwa było wykonanie zadania usług publicznych powierzonego wszystkim zainteresowanym władzom lokalnym; jeśli zadanie to zostało wykonane wyłącznie przez zainteresowane władze lokalne, tj. bez udziału kapitału prywatnego, oraz jeśli przedmiotowa działalność była zasadniczo wykonywana w imieniu zainteresowanych władz publicznych; podkreśla fakt, że przekazywanie zadań między organizacjami sektora publicznego jest sprawą wewnętrzną organizacji administracyjnej państw członkowskich oraz że nie podlega przepisom dotyczącym zamówień publicznych; jest zdania, że wyjaśnienia te należy ujednoclić w dyrektywach dotyczących procedur udzielania zamówień publicznych;

7. podkreśla wyłączenie koncesji na usługi z zakresu europejskich przepisów dotyczących zamówień publicznych; przypomina, że należałoby uwzględnić zarówno złożoność procedur, jak i poważne różnice w zakresie kultury prawnej i praktyki prawnej występujące w państwach członkowskich w odniesieniu do koncesji na usługi; jest zdania, że w debacie w sprawie definicji pojęcia „koncesji na usługi” i ustanowienia ram prawnych regulujących przedmiotowe koncesje nastąpiły zmiany wskutek przyjęcia dyrektyw z 2004 r. w sprawie zamówień publicznych oraz uzupełniającego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; zaznacza, że wniosek dotyczący aktu prawnego w sprawie koncesji na usługi byłby uzasadniony jedynie wtedy, gdyby miał na celu zaradzenie ewentualnym zakłóceniom rynku wewnętrznego; podkreśla, że nie ujawniono dotychczas żadnych zakłóceń tego rodzaju i że w związku z tym akt prawny dotyczący koncesji na usługi nie jest potrzebny, o ile nie przynosi rzeczywistej poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego;

8. podkreśla, że należy zachować obecną klasyfikację kategorii usług A i B w zakresie, w jakim „łżejsze” przepisy dotyczące usług B mają swoje uzasadnienie w charakterystyce odnośnej kategorii jako usługi świadczone głównie lokalnie lub regionalnie; wzywa Komisję do opracowania instrumentów ułatwiających lokalnym i regionalnym władzom podejmowanie decyzji dotyczących tego, do której kategorii należą konkretne zadania w ramach zamówień;

9. zauważa w związku z tym, że stosowanie prawa dotyczącego zamówień publicznych podczas świadczenia osobistych usług socjalnych w wielu przypadkach nie sprzyja osiągnięciu odpowiednich rezultatów z punktu widzenia osób korzystających z tych usług; wzywa w związku z tym do uznania w prawie europejskim sprawdzonych procedur państw członkowskich, które polegają na tym, że oferentów, którzy są w stanie spełnić kryteria ustalone z góry na mocy ustawy, niezależnie od ich formy prawnej, powinno się dopuścić do świadczenia usług, o ile są przy tym zachowane zasady równego traktowania, przejrzystości i niedyskryminacji;

10. podkreśla, że należy unikać wprowadzania nowych przepisów dotyczących rynków zamówień publicznych poniżej wartości progowych UE, ponieważ może to stanowić zagrożenie dla pewności prawa osiągniętej na szczeblu krajowym;

11. wzywa Komisję do dostosowania dyrektywy w sprawie procedur odwoławczych do nowych ram w zakresie zamówień publicznych, które powstaną w rezultacie obecnego przeglądu, a także – w celu zapewnienia spójności – do wykonania tego zadania równocześnie z przedstawieniem głównego wniosku ustawodawczego;

12. podkreśla odpowiedzialność Komisji Europejskiej za monitorowanie prawidłowej transpozycji dyrektyw UE w państwach członkowskich;

Wtorek, 25 października 2011 r.

Zadanie drugie: rozwój pełnego potencjału zamówień publicznych – najlepsza relacja ceny do jakości

13. jest zdania, że w celu rozwinięcia pełnego potencjału zamówień publicznych należy pozbawić kryterium najniższej ceny jego decydującego znaczenia w udzielaniu zamówień i zastąpić je ogólnie kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie – pod względem korzyści ekonomicznych, społecznych i środowiskowych – obejmującej wszystkie koszty cyklu życia towarów, usług i prac będących przedmiotem zamówienia; podkreśla, że nie wykluczałoby to traktowania najniższej ceny jako decydującego kryterium w przypadku wysoce znormalizowanych towarów lub usług; zwraca się do Komisji o opracowanie – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – metodologii obliczania kosztów cyklu życia na zasadzie ogólnej i nieobowiązkowej; podkreśla, że wspieranie kryterium „oferty najkorzystniejszej ekonomicznie” sprzyjałoby innowacji i staraniom na rzecz osiągnięcia najlepszej jakości i wartości, tj. zapewnienia zgodności z wymogami strategii „Europa 2020”; podkreśla, że ma to szczególne znaczenie w przypadku zamówień publicznych na towary, które mają wpływ na zdrowie konsumentów – na przykład w sektorze spożywczym – w przypadku których ważną rolę odgrywają jakość i metody produkcji; podkreśla, że przepisy dotyczące zamówień publicznych powinny być na tyle elastyczne, aby konsumenci bierni, np. w szpitalach, domach opieki geriatrycznej, szkołach i przedszkolach, mieli zapewniony równy dostęp do zdrowej żywności o dobrym stosunku wartości do ceny, a nie tylko do najtańszej dostępnej opcji;

14. uznaje, że zamówienia publiczne, jeśli będą wykorzystywane skutecznie, mogą być prawdziwym motorem napędzającym propagowanie wysokiej jakości miejsc pracy, wynagrodzenia i warunków, a także równości, oraz stymulującym rozwój umiejętności i szkolenia, promowanie polityki środowiskowej oraz oferowanie zachęt na rzecz badań i innowacji; wzywa Komisję do zachęcania rządów i instytucji zamawiających do zwiększania stopnia stosowania zrównoważonych zamówień publicznych, wspierających i propagujących wysokiej jakości zatrudnienie i zapewniających w Europie usługi i towary dobrej jakości; zwraca się do Komisji o skontrolowanie tego, w jaki sposób zamówienia publiczne przyczyniły się do osiągnięcia bardziej ogólnych celów UE, oraz do określenia działań, które należy podjąć w celu usprawnienia osiągnięcia tych celów w przyszłości;

15. przypomina, że zamówienia przedkomercyjne są narzędziem, które nie jest w pełni wykorzystywane, a które może przyczynić się do wprowadzenia innowacji w obszar zamówień publicznych i mieć znaczny wkład w określenie i utrwalenie głównych rynków oraz zwiększenie dostępu MŚP do procedur udzielania zamówień publicznych; uważa ponadto, że proponowany model podziału ryzyka i korzyści (IPR) w ramach zamówień przedkomercyjnych wymaga zarówno doprecyzowania kwestii prawnych, jak i uproszczenia, aby możliwe było regularne i skuteczne wykorzystywanie tego narzędzia przez podmioty udzielające zamówień publicznych; wzywa w związku z tym Komisję do zaproponowania dostosowania odnośnych przepisów dotyczących zamówień publicznych i pomocy państwa w ramach ogólnego przeglądu w celu zwiększenia stopnia wykorzystywania zamówień przedkomercyjnych;

16. zauważa, że normy dla zamówień publicznych mają znaczenie w tym sensie, że mogą pomóc podmiotom udzielającym zamówień publicznych w realizacji ich celów politycznych w sposób skuteczny i przejrzysty; wzywa w związku z tym do utworzenia regularnie aktualizowanej bazy danych dotyczących norm, w szczególności norm związanych z kryteriami środowiskowymi i społecznymi, którą należy udostępnić organom publicznym, aby zapewnić instytucjom udzielającym zamówień dostęp do odpowiednich wytycznych oraz przejrzystego zbioru zasad podczas sporządzania zaproszeń do składania ofert, dzięki czemu będą w stanie łatwo zweryfikować zachowanie zgodności z odnośną normą;

17. wzywa do większego wykorzystywania niedyskryminacyjnych i otwartych norm w trakcie procedur udzielania zamówień publicznych w celu realizacji celów z zakresu uproszczenia i innowacyjności, w szczególności w obszarach dostępności, ICT i środowiska naturalnego;

18. podkreśla, że to, czy usługa lub produkt został wyprodukowany w sposób zrównoważony czy też nie, słusznie uznaje się za charakterystykę produktu, którą można wykorzystać jako kryterium porównania usług lub produktów, które nie zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony, co ma na celu umożliwienie instytucjom zamawiającym kontrolę środowiskowego i społecznego wpływu udzielanych przez nich zamówień w sposób przejrzysty, a jednocześnie zachowanie niezbędnego powiązania z przedmiotem zamówienia; wskazuje na konieczność sprecyzowania zakresu uwzględniania wymogów dotyczących procesu produkcji w specyfikacjach technicznych dla wszystkich rodzajów zamówień tam, gdzie jest to konieczne i proporcjonalne; wskazuje na sprawę Wienstrom, która stała się klasycznym przykładem tego, w jaki sposób i dlaczego charakterystyki produkcji można zaklasyfikować jako specyfikacje techniczne;

Wtorek, 25 października 2011 r.

19. podkreśla potrzebę wzmocnienia zrównoważonego wymiaru zamówień publicznych poprzez umożliwienie uwzględniania go na każdym etapie procesu udzielania zamówień (tj. testu zdolności, specyfikacji technicznych, klauzul dotyczących wykonania zamówienia);

20. wskazuje, że w odpowiedzi na zwiększoną świadomość wpływu produktów, prac i usług na środowisko i klimat organy udzielające zamówień publicznych powinny uwzględniać koszty środowiskowe w swojej ocenie „oferty najkorzystniejszej ekonomicznie” oraz w obliczeniach kosztów cyklu życia;

21. zauważa, że teksty dyrektyw muszą być bardziej szczegółowe, jeżeli chodzi o poprawę dostępu dla osób niepełnosprawnych;

22. uważa, że należy wzmocnić obecne przepisy dotyczące podwykonawstwa, ponieważ występowanie wielu poziomów podwykonawstwa może pociągać za sobą problemy związane z przestrzeganiem układów zbiorowych, warunków pracy oraz norm bezpieczeństwa i higieny pracy; zaleca w związku z tym informowanie władz publicznych przed zawarciem umowy o wszystkich szczegółach związanych z korzystaniem z usług podwykonawców; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny – na użytek przyszłego przeglądu dyrektyw – czy potrzebne są dodatkowe zasady dotyczące udzielania podzleceń, na przykład w zakresie określenia łańcucha odpowiedzialności, w szczególności w celu uniknięcia sytuacji, w której MŚP jako podwykonawcy otrzymują gorsze warunki niż główny wykonawca zamówienia publicznego;

23. uznaje rolę, jaką UE może odegrać w ułatwianiu rozwoju skutecznych partnerstw publiczno-prywatnych poprzez propagowanie uczciwej konkurencji oraz wymianę najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w odniesieniu do polityki społecznej i polityki zatrudnienia; zauważa jednak, że istnieją duże różnice między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o wymogi prawne i proceduralne mające zastosowanie w tym obszarze; wzywa zatem Komisję do uściślenia pojęcia partnerstwa publiczno-prywatnego, zwłaszcza w odniesieniu do sposobu podziału ryzyka między stronami i wywiązywania się z zobowiązań finansowych;

24. wzywa Komisję do ponownego oszacowania i w razie potrzeby podwyższenia odpowiednich wartości progowych w odniesieniu do zamówień na dostawy i usługi, aby ułatwić dostęp do zamówień publicznych m.in. organizacjom niekomercyjnym i podmiotom ekonomii społecznej, a także MŚP; apeluje o ścisłe przestrzeganie prawnie wiążących wymogów Porozumienia WTO w sprawie zamówień publicznych; podkreśla, że ze względu na trudności, które już pojawiły się w negocjacjach w sprawie dostępu do zamówień publicznych, należy również wziąć pod uwagę, że podwyższenie wartości progowych w Europie bardzo łatwo mogłoby stać się przyczyną dalszych utrudnień w polityce handlowej UE;

25. podkreśla, że jakiegokolwiek rozszerzenie przepisów UE dotyczących zamówień publicznych o obowiązki w zakresie przedmiotu zakupu stanowiłoby istotną zmianę w obecnym systemie, co należy poddać dokładnej ocenie; ma wątpliwości co do tego, że przyczyniłoby się to do uproszczenia i usprawnienia przepisów; obawia się raczej, że doprowadziłoby to do bardziej skomplikowanych przepisów ze zbyt wieloma wyjątkami, co byłoby trudne do stosowania w praktyce – dyrektywy dotyczące procedur udzielania zamówień publicznych stanowią wytyczne proceduralne (określają obowiązki w zakresie sposobu zakupu), których nie powinno uzupełniać się przepisami dotyczącymi obowiązków w zakresie przedmiotu zakupu;

Zadanie trzecie: uproszczenie przepisów i zezwolenie na elastyczniejsze procedury

26. zwraca uwagę, że dyrektywy, o których mowa, często postrzega się jako zbyt szczegółowe oraz że stały się bardzo techniczne i złożone, a jednocześnie znacznie wzrosło ryzyko prawne niezgodności tych przepisów zarówno dla instytucji zamawiających, jak i dostawców; zauważa, że obawy związane z tym wyzwaniem prowadzą do podejścia polegającego na unikaniu ryzyka, co hamuje innowacje i zrównoważony rozwój, co z kolei skutkuje tym, że instytucje zamawiające zbyt często wybierają najniższą cenę zamiast najlepszej wartości; zwraca się o zapewnienie większej swobody dla działań związanych z negocjacjami i komunikacją, połączonych ze środkami mającymi na celu zapewnienie przejrzystości oraz zapobieganie nadużyciom i dyskryminacji, oraz domaga się tego, by konsultacje rynkowe były wyraźnie dopuszczalne jako ewentualny pierwszy krok;

Wtorek, 25 października 2011 r.

27. zauważa, że polityka zamówień publicznych powinna przede wszystkim zapewniać skuteczne wykorzystanie środków przez państwa członkowskie i osiągnięcie optymalnych rezultatów pod względem zamówień publicznych poprzez stosowanie jasnych, przejrzystych i elastycznych procedur, a ponadto powinna umożliwiać europejskim przedsiębiorstwom konkurowanie na równych zasadach w całej Unii;

28. opowiada się za wprowadzeniem przy okazji zmiany europejskiego prawa zamówień publicznych jasnych, prostych i elastycznych przepisów o zmniejszonym poziomie szczegółowości, dzięki którym proces udzielania zamówień publicznych będzie prostszy, sprawniejszy, tańszy oraz łatwiej dostępny dla MŚP oraz w większym stopniu sprzyjający inwestycjom; dostrzega w związku z tym potrzebę większego polegania na ogólnych zasadach przejrzystości, równego traktowania i niedyskryminacji; uważa, że uproszczenie przepisów dotyczących zamówień publicznych pozwoliłoby ograniczyć ryzyko błędu i w większym stopniu uwzględnić potrzeby niewielkich instytucji zamawiających;

29. opowiada się za dokonaniem oceny, czy można zezwolić na szersze stosowanie procedury negocjacyjnej z uprzednim ogłoszeniem w całej UE, w zakresie wykraczającym poza postanowienia obecnych dyrektyw, co pozwoliłoby na lepszą komunikację instytucji zamawiających i podmiotów gospodarczych oraz skuteczniejszą koordynację podaży i popytu; jest zdania, że w przypadku zamiaru dokonania jakiegokolwiek rozszerzenia zakresu procedury negocjacyjnej należy wprowadzić dalsze zabezpieczenia przed nadużyciami, np. obowiązek instytucji zamawiających dotyczący określenia, dla wszystkich oferentów na samym początku, przynajmniej pewnych minimalnych warunków odnoszących się do przeprowadzenia procedury, zgodnie z dobrą praktyką stosowaną w zamówieniach prywatnych, a także określenie wymogów dotyczących pisemnej dokumentacji;

30. wzywa Komisję do dokonania przeglądu obecnych metod kwalifikowania dostawców (w szczególności umów ramowych, dynamicznych systemów zakupów oraz wykorzystania systemów kwalifikacyjnych przez instytucje zamawiające w sektorach użyteczności publicznej), aby wszelkie nowe metody kwalifikowania pozwalały ograniczać koszty i ramy czasowe, były atrakcyjne zarówno dla instytucji zamawiających, jak i podmiotów gospodarczych, oraz umożliwiały osiągnięcie najlepszych możliwych rezultatów;

31. przypomina o tym, że należy na systematyczne przyjmowanie ofert alternatywnych (lub wariantów), ponieważ mają one kluczowe znaczenie dla promowania i rozpowszechniania innowacyjnych rozwiązań; podkreśla, że specyfikacje odnoszące się do charakterystyki i wymagań w zakresie funkcjonalności oraz wyraźne przyjęcie wariantów umożliwiają oferentom zaproponowanie innowacyjnych rozwiązań, zwłaszcza w wysoce innowacyjnych sektorach, takich jak ICT; wzywa ponadto do zbadania wszystkich dróg legislacyjnych i nielegislacyjnych w celu zapewnienia, aby zamówienia publiczne w większym stopniu przyczyniały się do promowania innowacji w Europie;

32. wzywa Komisję do wprowadzenia do przepisów regulacyjnych dotyczących zamówień publicznych wyjaśnień, zwłaszcza odnośnie do etapu wykonywania umowy (np. jeżeli chodzi o „istotne zmiany” obowiązującej umowy, zmiany związane z wykonawcą i rozwiązywanie umów);

33. uważa za godne ubolewania, że oferenci mają tylko ograniczone możliwości korygowania pominięć w swoich ofertach; w związku z tym zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, które pominięcia mogą być korygowane przez oferentów, jakie dodatkowe korekty są dopuszczalne i w jaki sposób należy zagwarantować przejrzystość i równe traktowanie;

34. zwraca uwagę, że instytucje zamawiające powinny mieć możliwość skorzystania z wcześniejszych doświadczeń z oferentem na podstawie oficjalnego sprawozdania z oceny; zaleca wyznaczenie terminu dla wykluczeń, co powinno zagwarantować przejrzystość i obiektywność; wskazuje na konieczność uczynienia bardziej przejrzystymi postanowień dyrektyw 2004/17/WE i 2004/18/WE dzięki sprecyzowaniu, że oferent, który w ramach wcześniejszej procedury zamówień publicznych dopuścił się naruszenia, mógłby odzyskać wiarygodność po wyczerpującym udowodnieniu, że poddał się skutecznej procedurze samokontroli; uważa, że takie doprecyzowanie sprzyjałoby wypracowaniu mechanizmów antykorupcyjnych dzięki zapewnieniu podstawy dla bodźców umożliwiających przyspieszenie likwidowania praktyk korupcyjnych, a także pozwoliłoby na wyeliminowanie poważnych niejasności prawnych;

Wtorek, 25 października 2011 r.

35. ubolewa nad tym, że w zielonej księdze nie wspomniano o niedociągnięciach, braku wiedzy eksperckiej i wiedzy praktycznej na temat zamówień, ani niedoskonałościach strategii zamówień publicznych; podkreśla znaczenie promowania profesjonalizmu i zagwarantowania obiektywności zarówno ze strony instytucji zamawiających, jak i podmiotów gospodarczych, zwłaszcza poprzez wspieranie rozwoju przeznaczonych dla nich programów szkoleniowych; zaleca ustanowienie sieci centrów doskonałości w istniejących ramach krajowych i wspieranie wymiany informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi; zachęca również organizacje zrzeszające, zarówno na szczeblu krajowym, jak i UE, do przyjęcia wspólnej odpowiedzialności za udostępnianie odpowiednich informacji i ułatwianie wymiany informacji między swoimi członkami w całej Europie; podkreśla znaczenie przejrzystych i zrozumiałych podręczników zarówno dla instytucji zamawiających, jak i dla oferentów; uważa za godny pożałowania fakt, że opublikowane w 2005 i 2010 r. dokumenty „Ekologiczne zakupy! Podręcznik dotyczący ekologicznych zamówień publicznych” i „Kwestie społeczne w zakupach. Przewodnik dotyczący uwzględniania kwestii społecznych w zamówieniach publicznych” nie są w tym zakresie wystarczająco pomocne;

36. zauważa, że tylko 1,4 % zamówień przydzielanych jest przedsiębiorstwom z innych państw członkowskich; podkreśla, że profesjonalizacja i lepsze wykształcenie instytucji zamawiających i oferentów sprzyjałoby konkurencji w całej UE i lepszemu wykorzystaniu zalet rynku wewnętrznego zamówień publicznych;

Zadanie czwarte: poprawa dostępu dla MŚP

37. podkreśla, że bezpośredni dostęp do zamówień publicznych dla MŚP, które są siłą napędową europejskiej gospodarki, ma kluczowe znaczenie dla podtrzymania zatrudnienia oraz dla zrównoważonego rozwoju, innowacji i wzrostu; podkreśla, że uproszczenie tych procedur i formalności administracyjnych, jak również tworzenie strategii przyjaznych MŚP i wdrażanie kodeksu najlepszych praktyk ułatwią MŚP dostęp do zamówień publicznych oraz umożliwią im udział w tych procedurach na równiejszych i bardziej sprawiedliwych zasadach; jest przekonany, że zapewnianie uproszczonego, równego i sprawiedliwego dostępu do zamówień publicznych wszystkim podmiotom gospodarczym doprowadziłoby do lepszego wykorzystania pieniędzy podatników; wskazuje, że ogólnie MŚP nie dysponują znacznymi specjalistycznymi zdolnościami administracyjnymi oraz że w związku z tym podstawowe znaczenie ma minimalizacja nakładów na nie obciążeń administracyjnych;

38. wskazuje, że kryteria wyboru dotyczące kondycji finansowej, takie jak kryteria dotyczące obrotów spółki, powinny być proporcjonalne do charakteru danego zamówienia; ostrzega Komisję i państwa członkowskie, aby podczas przyjmowania elastycznych i przyjaznych dla użytkownika instrumentów nie tworzyły nowych przeszkód dla MŚP, a przede wszystkim uwzględniały ich interesy; zwraca się do Komisji, aby – w celu poprawy dostępu do procedur zamówień publicznych i zwiększenia ich przejrzystości, w szczególności z korzyścią dla mniejszych instytucji zamawiających i oferentów – zmodernizowała portal Tenders Electronic Daily (TED), aby uczynić go łatwiej dostępnym dzięki zwiększeniu jego atrakcyjności i wygody użytkowania, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów wyszukiwania oraz jakości i precyzji tłumaczeń streszczających poszczególne zamówienia; zaleca, aby TED oferował usługę powiadamiania subskrybentów o ogłoszeniu nowych przetargów w wybranym obszarze zainteresowania;

39. zwraca się do Komisji o podniesienie świadomości na temat znaczenia podziału zamówień na części oraz o rozpatrzenie wdrożenia zasady „stosuj lub wyjaśnij”, która oznacza, że należy zapewnić przestrzeganie przepisów dotyczących kwestii takich jak podział zamówień na części lub wyjaśnić brak przestrzegania;

40. wskazuje, że instytucje zamawiające powinny w większym stopniu korzystać z możliwości dzielenia zamówień publicznych na części, co zwiększyłoby szanse udziału MŚP w zamówieniach publicznych pod względem ilościowym i jakościowym, a także zwiększyłoby poziom konkurencji; zachęca MŚP do korzystania ze wspólnych zamówień publicznych i łączenia zamówień, co pozwoliłoby im osiągnąć korzyści skali w takich obszarach jak logistyka i transport; zachęca władze publiczne do zachowania elastyczności podczas rozważania korzystania z tego rodzaju nowoczesnych i dobrowolnych form umowy; wzywa Komisję do zbadania wszystkich możliwości promowania łączenia MŚP i małych podmiotów w sposób czasowy lub trwały, aby umożliwić tym podmiotom udział w przetargach dotyczących zamówień, które nie są podzielone na części, bez konieczności występowania jako podwykonawca; w związku z powyższym zwraca się do Komisji o przeanalizowanie w szczególności obecnej praktyki zlecania podwykonawstwa MŚP, często na gorszych warunkach niż przyznane wykonawcy, w odniesieniu do części zamówień, które nie zostały podzielone na części lub ich wielkość nie pozwalała MŚP na udział w procedurze zamówień publicznych;

Wtorek, 25 października 2011 r.

41. proponuje, aby oświadczenia własne zostały dopuszczone pod warunkiem, że są one wykonalne, oraz aby dokumentów oryginalnych żądano wyłącznie od kandydatów, którzy zostali zakwalifikowani, lub od zwycięskich oferentów, co pozwoli uniknąć ewentualnych opóźnień i zakłóceń na rynku związanych ze składaniem nieprawidłowych oświadczeń; zwraca się do Komisji o promowanie opcji „paszportu zamówień publicznych”, przyjętej przez wszystkie państwa członkowskie i potwierdzającej spełnienie przez podmiot gospodarczy warunków wymaganych na mocy ustawodawstwa UE dotyczącego zamówień publicznych; podkreśla, że europejski system wstępnej kwalifikacji powinien być użytecznym instrumentem, jeśli pozostanie nieskomplikowany, niedrogi i łatwo dostępny dla MŚP;

Zadanie piąte: zapewnienie właściwych procedur i zapobieganie uzyskiwaniu niesprawiedliwej przewagi

42. z myślą o zwalczaniu korupcji w zamówieniach publicznych wzywa Komisję do wspierania skuteczniejszych praktyk sprawozdawczych, w tym wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat wykluczania niesolidnych oferentów; zwraca się do Komisji o określenie jasnych zasad ochrony informatorów wewnętrznych w oparciu o zalecenia zawarte w rezolucji Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 1729(2010) ⁽¹⁾, o zwiększenie przejrzystości umów finansowanych ze środków unijnych oraz o wspieranie akcji oświatowych zarówno na szczeblu instytucjonalnym, jak i wśród ogółu społeczeństwa;

43. zauważa, że niektóre państwa członkowskie stosują już skuteczne procedury udzielania zamówień publicznych, gwarantujące przejrzystość i właściwe wykorzystanie pieniędzy podatników; wzywa Komisję do przeanalizowania dobrych praktyk stosowanych przez państwa członkowskie w tej dziedzinie i wskazania najskuteczniejszych zasad zamówień publicznych w UE;

44. wskazuje, że zwalczanie korupcji i uprzywilejowania jest wspólnym celem przedmiotowych dyrektyw; podkreśla, że państwa członkowskie stają przed różnymi wyzwaniami w tym obszarze oraz że bardziej złożone europejskie podejście wiąże się z ryzykiem osłabienia wysiłków mających na celu usprawnienie i uproszczenie tych przepisów, a także z ryzykiem stworzenia nowych przeszkód administracyjnych; wskazuje, że zasady przejrzystości i konkurencji odgrywają podstawową rolę w zwalczaniu korupcji; zwraca się o przyjęcie wspólnego podejścia do środków samokontroli w celu zapobiegania zakłóceniom rynku i zapewniania jednakowej pewności prawa podmiotom gospodarczym i instytucjom zamawiającym;

45. jest zdania, że z uwagi na to, iż zamówienia publiczne dotyczą środków publicznych, powinny one być przejrzyste i objęte kontrolą publiczną; zwraca się do Komisji o wyjaśnienia mające na celu zapewnienie pewności prawa dla lokalnych i innych władz publicznych oraz umożliwienie im informowania obywateli o ich zobowiązaniach umownych;

46. wzywa Komisję do dokonania oceny problemów związanych z niezwykle niskimi ofertami oraz do zaproponowania odpowiednich rozwiązań; zaleca, aby w przypadku otrzymania niezwykle niskich ofert instytucje zamawiające udzielały z odpowiednim wyprzedzeniem wystarczających informacji innym oferentom w celu umożliwienia im oceny, czy istnieją podstawy do wszczęcia procedury przeglądu; zwraca się o zapewnienie większej spójności między wspólną polityką UE w zakresie handlu zagranicznego a praktykami państw członkowskich akceptujących niezwykle niskie oferty;

Zadanie szóste: zwiększanie stopnia korzystania z elektronicznych zamówień publicznych

47. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji w sprawie szerszego stosowania e-zamówień; wskazuje, że nie osiągnięto celów określonych w planie działania dotyczącym elektronicznych zamówień publicznych oraz że konieczne jest wzmocnienie przywództwa politycznego na wszystkich szczeblach rządzenia – w tym na szczeblu UE – w celu utrzymania i zwiększenia tempa przechodzenia na elektroniczne zamówienia publiczne; domaga się zapewnienia, aby co najmniej 50 % przetargów publicznych organizowanych zarówno przez instytucje UE, jak i państwa członkowskie było realizowanych drogą elektroniczną, zgodnie z zobowiązaniami podjętymi przez rządy państw członkowskich w Manchesterze w 2005 r. podczas konferencji ministrów poświęconej administracji elektronicznej;

⁽¹⁾ Rezolucja Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 1729(2010) w sprawie ochrony informatorów wewnętrznych, tekst przyjęty w dniu 29 kwietnia 2010 r.

Wtorek, 25 października 2011 r.

48. podkreśla, że Komisja ma do odegrania wyjątkową rolę we wspieraniu postępów w zakresie normalizacji, a kwestie związane z infrastrukturą, takie jak podpisy elektroniczne i znaczniki czasu, wymagają wspólnie uzgodnionego formatu ze względów bezpieczeństwa; zwraca się do Komisji o opracowanie wspólnych norm w tym zakresie; podkreśla, że uciążliwe wymagania techniczne dotyczące uwierzytelniania oferenta mogą stanowić przeszkodę dla podmiotów gospodarczych; podkreśla w tym kontekście potrzebę stworzenia znormalizowanego systemu podpisu elektronicznego; wzywa państwa członkowskie do udostępnienia usługi zatwierdzania certyfikatów wydawanych przez podmioty świadczące usługi certyfikacyjne pod ich nadzorem;

49. podkreśla, że w celu zapewnienia interoperacyjności różnych systemów i unikania uzależnienia od jednego dostawcy należy przestrzegać otwartych norm i neutralności technologii; zwraca się do Komisji o zapewnienie rzeczywistej interoperacyjności między różnymi platformami z zakresu elektronicznych zamówień publicznych, które już istnieją w państwach członkowskich, w większym zakresie korzystając z wyników otrzymanych dzięki inicjatywom takim jak PEPPOL i e-CERTIS;

50. wskazuje, że każdy wniosek ustawodawczy mający na celu rozszerzenie zakresu i uproszczenie stosowania elektronicznych zamówień publicznych powinien zostać włączony do przeglądu głównych dyrektyw dotyczących procedur udzielania zamówień publicznych, a także że powinien być zgodny z zakresem oraz z ogólnymi przepisami dotyczącymi zamówień publicznych, takimi jak zobowiązania związane z programami;

51. podkreśla, że elektroniczne zamówienia publiczne mogą doprowadzić do uproszczenia całego procesu udzielania zamówień publicznych i przynieść korzyści, które doprowadzą do znacznego zmniejszenia kosztów oraz znacznych oszczędności czasu zarówno w przypadku przedsiębiorstw, jak i administracji publicznych, a także mogą przyczynić się do zwiększenia przejrzystości i dostępności; wskazuje, że w szczególności elektroniczne zamówienia publiczne otwierają nowe perspektywy unowocześnienia administracji w zakresie procedur udzielania zamówień publicznych; ponownie podkreśla, że elektroniczne zamówienia publiczne powinny być mniej kosztowne, wygodniejsze i bardziej przejrzyste niż tradycyjne procedury zamówień publicznych; jest jednak przekonany, że niektóre elementy wciąż wymagają ulepszenia i że należałoby podjąć dodatkowe działania w zakresie dostępu do wiarygodnych, porównywalnych i obiektywnych informacji i danych statystycznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały transgraniczne stosowanie elektronicznych zamówień publicznych;

52. wskazuje, że przyjmowanie aktów prawnych nie jest jedynym sposobem wspierania zmian; zwraca się w związku z tym do Komisji o zbadanie nowych sposobów ponadgranicznej wymiany doświadczeń, najlepszych praktyk i transferu wiedzy przez podmioty lokalne i regionalne; podkreśla silną potrzebę dalszego zwiększania potencjału i zrozumienia wśród pracowników zajmujących się elektronicznymi zamówieniami publicznymi, a także wspierania MŚP w budowaniu wiedzy i potencjału za pomocą krajowych lub unijnych bodźców w celu zapewnienia równych szans MŚP i dużym przedsiębiorstwom; przychylnie odnosi się do nowego instrumentu „Łącząc Europę” mającego na celu pobudzenie ponadgranicznych elektronicznych zamówień publicznych, co pozwoli na rozwój cyfrowego jednolitego rynku;

53. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane w planie działania Komisji na rzecz administracji elektronicznej na lata 2011–2015 przekształcenie platformy *epractice.eu* w skuteczne narzędzie wymiany doświadczeń i informacji przez państwa członkowskie i pracowników zajmujących się elektroniczną administracją, a także zdecydowanie opowiada się za rozszerzeniem jego zakresu na lokalnych i regionalnych pracowników;

*

* * *

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.